

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рускихъ святы) о 5-й год. поп. Литер додатоект
„Библіотека наизнам. повѣстей“ выходить по 7 печат. кр.
бушъ кождого 15-го и послѣднаго дня кождого мѣсяца
Редакція и Администрація подъ Ч. 44 улицы Галицка
Рукошикъ звертаються лишь на попередне застереженье
Оголошения принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣтъ одног
строчки печатной, въ рубр. „Надбсланіе“ по 20 кр. а. в
Рекламаціи неопечатаній вѣльний бѣтъ порта.
Предплату и инсераты принимаются: У Львовѣ Адмі
ністрація „Дѣла“. У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wall
assegasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
и Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижи Agence Haas. Въ Рос
сіи Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовѣ
уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зами въ Одесѣ Дери
басовская ул., д. Ралли 9.

25 JU

Съ днемъ I (13) липня зачався
III. чверть року сегорбочного выдавництва
"Дѣла" и "Библіотеки найзнаменитшихъ по-
вѣстей". Просимо поскорити съ присылкою
залегостей и дальшои предплаты, щоби въ
експедиції не потребовала послѣдовати пе-
рерва!

Ново приступаючі Вп. предплатники
„Бібліотеки наїзnam. повѣстей“ дстанутъ
доромъ початокъ зачатои повѣсти П. Тургенєва
„Батьки и сыни“.

Польско - рускій отнoшeнiя въ очахъ ческого посла.

Въ двохъ попередныхъ числахъ „Дѣла“
занотували мы коротенько вѣстку про роз-
мовы пражскаго дописователя „Dziennik-a Polsk-o-
го“ съ молодо-ческимъ посломъ, дѣромъ Тро-
ицкимъ; нынѣ хочемо надъ ними трохи близ-
ше застновитись. Розмовы тѣ въ двохъ при-
чинъ для насть цѣкавѣ: разъ показуютъ они
насъ, якъ представляются польско-рускій отно-
шени въ очахъ другого братного народу сла-
вянскаго и нѣякъ Русинамъ не ворожкого, а
потому, якъ тойже самъ народъ осуждує по-
ступованье тыхъ Русиновъ, котрыхъ судьба
заставила давати своимъ землякамъ якій такій
проводъ политичный.

„Закидъ якій бы я зробивъ Полякамъ —
казавъ д-ръ Троянъ до дописователя — ле-
жить въ способѣ, въ якій они трактуютъ
руске пытанье. Найлѣбошимъ доказомъ неко-
раистного стану, до якого дойшли рѣчи въ
тойъ напрямѣ, есть найновѣйше заявленье по-
сла Ковальского що до внесеня Шаршмида.
Були вправдѣ въ Галичинѣ голосы, що хо-
тели мудро залагодити руске пытанье, але
хосеннѣсть ихъ стаєсь съ кождымъ днемъ
більше проблематичною, съ кождымъ днемъ
єсть горше“. Поясняючи погляди д-ра Трояна
додав дописователь „Dziennika Polskого“ отъ
себе: „Пытанье руске въ Галичинѣ здається по-
важнѣй посолъ ставити въ тѣнѣйшувязь
съ отношеніями польско-російскими, припису-
ючи її становъ ненависти, яку живлять до
всего, що лише близше самому имени Россіи
якъ намъ“.

Не увѣришь, ажъ змѣришь.

(Замѣтки галицко-рускаго школьнаго вандробки за щастіемъ въ Россіи.)

— Господи велика, сто миллионовъ !
Хто жъ бы не хотѣвъ своего щастя ? Думаю
и себѣ : Тутъ бѣдную тяженько, чѣти нема що,
при голодѣ наука не береся головы, — пойду,
зай ся дѣл Божа воля ! Жаль, сердечный жаль
мой рѣднаго краю, товаришъ, — такъ що-жъ ?
На въ чужину бѣду, а мѣжъ своихъ. „Протекто-
ры“ мои не могутъ нароказуватись, нахвали-
тель мой россійскаго правительства, — то не
то, що польске або пѣмецке ! — тамъ правитель-
ство спѣкуєся каждымъ, якъ мати дитятемъ,
абы, щобъ кождому було достаточно, добре, любо,
свободно, якъ у Бога за дверми ! Отъ границъ
и до Сибири одинъ въ той самъ народъ, та са-
мъ мова, та самъ звычай, та сама вѣра, — всю-
да „рускіе“ а въ кождомъ знайдешъ брата... А
частине коли яка лиха година, юди симѣю въ
„Благотворительныи Комитетъ“ — тамъ передъ
братьемъ Галичаниномъ серце все на розтяжъ !
Культура тамъ росте якъ на дрожжахъ, мѣжъ
простыни виродомъ нема анъ такои нужды, анъ
таки, якъ у насъ... А що на головиѣше то се :
у насъ, а такои

сователя видко, д-ръ Троянъ осудивъ досы
вѣрно польско-рускій отнoшeнiя въ Галичинѣ.
Закидъ, якiй робить д-ръ Троянъ Поляка
за ихъ поступованье супротивъ Русиновъ
Галичинѣ, зробить имъ кождый, кто ли
трохи беасторонно глядятъ на рѣчи, а ты
больше зробить имъ братъ Славянинъ,
трый щиро бажаe лѣпши долѣ всѣхъ с
вianьскихъ народовъ. Поступованье Полякo
яко Славянъ супротивъ Русиновъ въ Га.
чинѣ трудно навѣть поняти, а тымъ тру
нѣйше оправдати. Мы бы ще понимали рѣ
кли-бы руске пытанье въ Галичинѣ бу
живненнымъ пытаньемъ цѣлого народу по
ского, коли-бы и. пр. була польска держава
Поляки черезъ уступки для Русиновъ бе
лись ослабити власный народъ, власну держ
ву, якъ то и. пр. боится Англія розвязати ра
рѣшучо пытанье ирландске. И що-жъ вы
дить зъ того? Се, що Поляки спинаютъ ре
вой руского народу, хочь найменше мають
того права, анѣ не робять то въ якимъ с
имъ интересѣ, — можна бы по просту сказа
— робять то лише беаь всякоi розумноi щ
ли. Ихъ поступованье супротивъ Русиновъ
покажесь намъ въ вѣще некористнѣйшомъ са
тлѣ, коли розважимо, що они спинаютъ хосе
ну роботу Русиновъ для добра власного кра
бо Русины замѣсть звернути всѣ свои сил
туды, куды наибoльше повинай, мусятъ н
сампередъ боротися съ Поляками, що якъ
колода кидаются имъ передъ ноги. И щож
есть наслѣдкомъ такого поступовання Полякo
супротивъ Русиновъ? Найновѣйшій объяс
неніе наслѣдку добавчуе д-ръ Троянъ въ за
веденю посла Ковалъскаго о внесено Шаршм
ида и се есть посередный притыкъ, котры
молодо-ческій посолъ робить Русинамъ. Чех
патріотъ, що на кождомъ кроцѣ боронит
свого рѣдного языка отъ впливу окружающо
его вѣ всѣхъ сторонъ елементу нѣмецког
майже не може поняти, якъ Русины могут
годитися съ внесеньемъ Шаршмida, якъ он
Славяне, могутъ жадати для себе языка вѣ
мѣцкого, супротивъ котрого борются всѣ др
гi Славяне. Признаемо, що таке поступован
ніе есть сумнымъ объявлomъ въ славян
скомъ народѣ и безперечно кождому Чеху
мусить выдатися даже дивнымъ; але на се

удармося въ груди! — все подъувале, „исковеркне“, и трудно вже, щобъ мы знайшли на столь моральной силы — вернути „назадъ къ народу“.

мый куте! Хто знає, коли тебе вже побачу!...

Выѣхавъ я зо Львова въ Кіївъ осенею, въ
мѣсяци жовтня. Якъ только приѣхавъ я въ Ради-
вилль, заразъ на россійской коморѣ стали жан-
дармы перетрясати мои рѣчи, чи нема у мене
чого. Перебушували скринку, тогдѣ одинъ жан-
дармъ взявся до перегляду особы. — „Въ кар-
мане нечаво не заховалі?“ Я зъ-разу не порозу-
мѣвъ, о що йде. Въ моихъ родиннихъ сторонахъ
на стару свиту або старий сердакъ кажут
„курманъ“, — тожь я въ першої хвили поду-
мавъ, що би мене пытає, не о кишеній, але чо
я не зашивъ чого въ свою свиту, и давай скри-
дати єи зъ себе. Скинувъ и подаю жандармові.
Жандармъ — хоч чей-же не було чого — вы-
звѣрався на мене и якъ не крикне: „Зачемъ ми
тває пальто! што я тебе спрашиваю! Ду-
ракъ!“ Я хвильку ставъ, якъ вкопаний, потомъ
блысла гадка: „утѣкай, небоже, ему зъ очей, бу-
ще потягне по спанї...“ Ототувшися я скоренько
на бокъ, задягаю свиту тай гадаю: Ну, країв
прапортали!

ъ | объявъ дае заразъ и самъ д-ръ Троянъ отп
вѣдь: до того довело поступованье Поляковъ
супротивъ Русиновъ. Молодо-ческій посол
врозумѣвъ дуже добре се поступованье руско
го посла, бо знае въ власного досвѣду до
кихъ скрайностей чѣпаеся той, кто шукае в
щиты для своего найдорожшаго скарбу наро
ного, для свояи родной мовы.

Въ горѣ же назначили мы, что посту-
пованье Поляковъ супротивъ Русиновъ не ма-
жадной розумной цѣли, але оно оправдуетъ
въ словахъ дописователя, которыми бнъ поясня-
погляды д-ра Трояна. И въ сѣмъ д-ръ Тро-
янъ не помиляясь, коли дѣйстно думавъ, что пы-
танье руске въ Галичинѣ ставляє въ тѣснѣ-
шу звязь съ отношеніями польско-рussijskimi.
Полякамъ нѣякъ не можесъ то помѣстити въ
головѣ, что Russы мають ишій интересъ
ишій цѣли якъ они, и для того мусятъ по-
ступати ишими дорогами. Отъ коли Русин-
въ Галичинѣ зачали лишь жити свободнѣй-
шимъ самостойнымъ житьемъ народнымъ, та-
видимо, якъ отношенія Поляковъ до нихъ ста-
ять такожъ въ певнѣй звязи съ отношеніямъ
польско-рussijskimi. Свою ненависть до Ро-
сіи — невходимо въ то чи оправдану чи не-
— старались они и стараются ще нынѣ по-
релити на Русиновъ. Доказы сего маємо въ
каждомъ кроцѣ: на полі политичномъ и на-
уковомъ, на церковномъ и религійномъ,
найменша дробница, котра-бы имъ лишь въ
чѣмъ небудь изгадувала Россію, хочъ есть отъ
ней такъ далеко якъ небо отъ землѣ, выкли-
кув въ нихъ порыви наибѣльшой пристрастії.
Найбѣльше однакожъ гнѣває Поляковъ, да-
чого Russы не выступаютъ такъ сам-
якъ и они супротивъ Россіи и для тогъ
хотѣли-бы лишь того уважати Русиномъ
хто зовсѣмъ приставъ-бы на ихъ способъ дѣ-
ланя, не зважаючи на то, чи бнъ пронес-
тымъ своему народови яку користъ чи иже.
Тымъ то и дѣвесь, що найлюбѣйши Полякамъ
суть т. зв. „Gente Rutheni“. Ого есть важна
точка, котру не зовсѣмъ ясно порушивъ д-ръ
Троянъ, а котра въ польско-рускихъ отноше-
нияхъ грає важну ролю. Чась-бы вже, щобъ
Поляки провидѣли ясно и не думали, що за-
горнутъ Русиновъ въ кругъ своихъ спеціаль-
ныхъ бажанъ и интересовъ, и научились въ

таки выглядяю якъ старшій студентъ гімназії. вусъ починає заоб'язатись... Такои ганьбы дознати въ сего нѣ зъ того, менѣ не дукалося. Я діяного якъ до брата, а онъ до мене якъ ящірка. До вагону в'али і свѣдки тоні немилові сцени менѣ стало якось соромно. Одинъ въ нихъ самъ заговоривъ до мене і почавъ подсніяти, въ чьмъ зайшла помилка. — „Добре ви, каже, зробили що вступилися ему, бо були бы ще горше вийшли...“ Машини рушала, въ вагонѣ стало тихо а менѣ довго не могла зйтти зъ головы спека от

а менъ довѣгъ не могла зонти зъ головы сцена бѣжандармомъ. То — думаю себѣ — иершій „рускій“ чоловѣкъ, котрого я познавъ...
Въ Дубнѣ увѣйшло до нашего вагона шѣсть новыхъ подорожныхъ, мужчинъ. Лица здоровы, бороды, патлы довгіе, пузъ великий, — зовсѣмъ новый для мене видъ. То були московокіи купцы. Говорятъ они живо мѣжъ собою. Слухаю, — вѣчно не разбираю. Зъ разу менъ выглядало, чтобъ они размовляютъ якоюсь не-славянською мовою; але потому, вслухавшиесь, разбрзнаю славянськіи языкъ, а только не разумѣю, про що йде беѣда. „Да, нетъ, какъ“ — часто отбиваю о менѣ уши. Подорожній говорятъ по великоруски. Послухавши, и мимохѣть почали будитися въ менѣ сумнѣвы: не вже-жъ то та сама мова, що наша? Коли та сама, чому-жъ я не разумѣю? Ей, щось онъ не такъ...

Ось и Кінь. Заїхавъ я въ гостинницю не-
далеко Лавры, на Печерске. Пытаю кельнера про-
кватириу и сколько буде коштувати. — „Адні сут-
кі восьмидесять капеекъ“ — отповѣдае кельнеръ,
такъ и видно, что родовитый кашацъ. „Адні сут-
кі“ — гмъ, первій разъ чую то олово „оуткі“,

Предплата на "Дѣло" для Америки:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . 12 рубл
на полъ року . . 6 зр.	на полъ року . . 6 рубл
на четверть року . . 3 зр.	на четверть року . . 3 рубл
съ дод. "Библіотеки":	съ дод. "Библіотеки":
на цѣлый рокъ . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . 16 рубл
на полъ року . . 8 зр.	на полъ року . . 8 рубл
на четверть року . . 4 зр.	на четверть року . . 4 рубл
на семь додатокъ:	на семь додатокъ:
на цѣлый рокъ . . зр. 5.—	на цѣлый рокъ . . 5 рубл.
на полъ року . . зр. 2·50	на полъ року . . 2·50 р.
Для Заграницы, окромъ Россіи:	
на цѣлый рокъ	16 зр.
на полъ року	7·50 зр.
на четверть року	3·75 зр.
съ дод. "Библіотеки":	на семь додатокъ:
на цѣлый рокъ . . 19 зр.	на цѣлый рокъ . . 6 зр.
По одному же члену 12 кр. а. в.	

Русинахъ бачити лишь Русиновъ, а тогды от-
ношнія въ Галичинѣ певно-бы вмѣнились на
лѣпшѣ.

Якъ Русины мають поступати супротивъ Россії, се Поляковъ не повинно обходить; се есть вже рѣчею Русиновъ, коли хотятъ бути народомъ.

Ярмарки и торги на Покутю.

Литература

(дальше.)

Въ ярмарочныхъ мѣсяцахъ таки подъ са-
мыми горами, — якъ Долина, Рожнѣтѣвъ,
Перегиньско, Калушъ, Солотвина, Надвѣрна,
Делятынъ, Пѣстинъ, Печенѣжинъ, Коссѣвъ,
Куты — впадаю въ очи, що систематично въ
певныхъ порахъ — наибѣльше осенею — явля-
ются поодинокї торговельники жиды, що вы-
ганиютъ на ярмарокъ цѣлій стада худобы (въ
осени быки подпасеній, а на веснѣ коровы) въ
числѣ сягаючомъ часомъ и до 200 штукъ.
Цѣкаво буде довѣдатись, въ-ѣтки берутся ті и
стада.

По наведеныхъ мѣстахъ або въ недалекой ихъ околици жіютъ жиды-спекулянты, обертаючи величезными теперь капиталами нагроможденными въ торговлѣ худобою. Мають они двѣ рѣчи подъ руками. У себе дома мають крамы съ всякими товарами потрѣбными для гдрянъ и подгдрянъ, якъ кукуруза, мука, фасоля, бобъ, кожухи, петеки, постолы, ремены и т. п.! однымъ словомъ, съ всѣмъ тымъ, чого селянинъ потребує, абы грѣшне свое тѣло погодувати и прикрыти. Друга рѣчь — то чи не пѣвъ сотнѣ агентствъ и факторовъ по сусѣдныхъ селахъ. При помоче тыхъ обохъ рѣчей роблять згаданы спекулянты величезныя интересы. Факторы и агенты мають все бачне око, де хто въ потребѣ великай, або у кого можна дурничкою набути худобу. Умерлець якій у газды, притискає его екзекуція судова або за податокъ, нагодилося инше нещастье, а газда потребує готовыхъ грошей, вже не знати въ отки вявен жидокъ и торгує худобу, а нарештѣ, коли нема инчихъ купцѣвъ, таки купує си за безцѣнъ на рахунокъ принцевала-спекулянта. Набуту въ той способъ и куплену на веснѣ за дешевій грошъ дробну худобу спекулянты або разгають людемъ на т. ав-

що бы то значило? „Суткі“ — „сугодні“, — чи не яку підлу, мокру квартиру онъ называет „суткі“ та хоче мене нею погостити? Кельнеръ догадався, що я его не разумѣю, винявъ заразъ годинникъ и почавъ пальцемъ показувати: „Вотъ, каже, сматрі барінъ! Нинче имеамъ пять часовъ, а завтра апять пять часовъ и это суткі.“ Ага!.. я зрозумѣвъ, что се значитъ -- доба. Ну и згодивсь я за 80 копѣекъ. Вже змеркалося, то и не можна будо добре приглянутись комнатѣ. Ажъ пробудившись рано я побачивъ, что на дуже я

пробудившись рано я побаивъ, що не дуже я
помылився, коли „суткі“ бравъ за „сутин“. По
кутахъ павутиня, по скалубаняхъ воляка погань.
Столъ простый, два крѣсла, а зъ нихъ одне по-
ломане, може що зъ часобъ Петра Великого,
можко такожъ нѣвроку сobj.... Рано выпивъ я
тутъ таки двѣ оклянки чаю съ булкою — и за
все заплативъ рубля и 40 копѣкъ, на наші гро-
шъ тогдѣ гульдена и 80 кр. Якъ на мене, було
се занадто по паньоки, але я то въ першой хви-
ли отжалувавъ, бо менѣ въ Галичинѣ казали, що
прибувши до Києва, можу зголоситиця въ Лаврѣ
и менѣ тамъ дадуть черницѣ зъ на мъояць мъоце
въ своїй гостиннici. Рѣчи овоні я поки-що оста-
вивъ въ готелі, а самъ выправився въ Лавру.

Въ святочномъ настрою ишовъ я и наблюдалъ до Лавры. Чувавъ я про кіевскую Лавру и выробивъ себѣ свое высокое понятье про те святые места. Неразъ, бывало, впаде менѣ гадка: «отъ, кобы то можна коли въ жатю побачити святій мясоць, житье и молитвенность праведныхъ черницъ въ Лаврѣ», — а нынѣ сповнилъ мое забажанье: и отъ входжу въ браму Лавры.

"сполки", або виходити спекуляційнімі струмаком дів'ятої роки: гірску халупам і крендаторам податку консумційного єсть направи б'єть поточним відомством.

"Спілка" єсть кілька постійних форок або більше якісних та слугових. Отже які кілька родіть. Потребує Гуцуль кукурудзу або якісну на прописані села і рудини, не має гречки на кухні, — б'єть п'ята клопот. За клопоту того вибачив як такий великий спекулянт, саме або членів свого агента. Дав б'єть Гуцулам король, підтора а надбільше вже два корди хліба, але рівночасно і пару б'єтів, щоб додержави які до еквівалентного третього року. Голова дітей зневілює б'єдного пристати на такі тіжні уставів. Підъ подобними уставами роздаються і підторчні теліці є обов'язком виходити п'ята до коровь. Також сама служить і однак за заплату при роздавані худоби на ховані. Въ обохъ случахъ єсть се пайтижна і найстрашніша ліхва; она зруинула вже неодного до тіла, бо б'єдний газд, не можучи на маленький газдівський додріжати уставів, попадає в'якій спілці конфлікти правни съ житомъ, тільки ведуть до дорогихъ процесівъ, а нарешті і до видалення зъ грунту д'ялого або часті. — Інчій р'єдь спілки ведеть въ той спосібъ. Спекулянт дав газді пару б'єтівъ або телички на передержані до певного часу; по означенні часті спекулянт продає худобу, зъ цінами продажі потрічує собі вложений капіталъ, т. е. вартість даної на "спілку" худоби, а надвищкою ділиться по половиці. Сей р'єдь спілки не представляє нічної користі для газдівъ и нищить їх, особливо, коли видається нещастє, що згине яка штука. — Третій р'єдь спілки давно дуже часто, а тепер дуже вже рідко уживаний, буває лише при теліцахъ. Торговельникъ дав газді дів'яту б'єтівъ корону телиці на ховані до коровь; погому праходить одна корова їму, а друга газді. Се ще найкористніші спілки.

Спекуляційне-же ховані худоби спекулянтівъ на власний рахунокъ виглядає такъ. Спекулянтъ старається по сусідніхъ селяхъ похищати на політкі або купити таки на в'їзки сіножаті, пасовиска, — а особливу увагу вівертає на полонини. Чинши або ціну купна не платить б'єтівъ ніколи готовими гречками, а лише даваними властителями напередъ викрутами, одягу, напоями та б'єдними по-важкими, а все то по найбільше въ спосібъ лихварській. Не бавачися ніколи въ накладове господарство, торговельникъ на полонинахъ та пасовискахъ въ літні випасає худобу, а въ зимній году єї сіножаті зроблені на сіножатахъ і нібі-то куплені въ дешевий спосібъ що на вені, такожъ за викрутами. Спекулянти таї позакуповували такожъ за безцінні що-важкі полонини і грунти въ нашихъ горахъ, інчі занів'я позабирали грунти на 10 до 15 політківъ. Знаю богато такихъ прим'єрівъ, а вгадаю лише про одного торговельника, живучого въ Коломийщині таки підъ симими горами. Торговельникъ худоби і рівночасно викрутавъ — добився б'єтівъ великанського маєтку: має тепер кілька тисяч моргівъ власнихъ полонинъ і грунтовъ, худоби рогатої на спілкахъ по людяхъ і підъ власнимъ доглядомъ такожъ кілька тисячі штукъ, а коней молодихъ до 200 штукъ; цільний его маєтокъ въ грунтахъ, готовихъ гречками, а вінтарі обчислюють нині на п'ять міліонівъ.

На ярмаркахъ появляються і поменші стада худоби, по кільканадцять до 20 або 30 штукъ. Належать они до меншихъ спекулянтівъ-жидівъ м'ясцевихъ, що або въ подобний спосібъ, які великі торговельники, спекулюють на малі розміри, або лише якісні часі, тиждень чи кілька днівъ передъ ярмаркомъ, закупили въ селі худобу на перепродажу ст. добрымъ вардібкомъ.

Поблизу гірь видно на ярмаркахъ б'єльші худоби, а газди видають за то б'єльшу скількість єї въ не найбільшого довору і ховані, — то сів'ятити о б'єльше прімітивнімъ ховані. На північнихъ вновъ ярмаркахъ появляється б'єльша ростомъ і красше удержані худоби, а се походить въ того, що на доляхъ менші єї держать і менші продають, а за то б'єльше доглядають. Кульминаційнимъ пунктомъ хову і промислу худобою уважається у селині, коли газда видає і піднає гречки въ селі, або якісні розміри, а добре вигладжені продає по 200 до 300 зр. за пару.

Що до підкана р'єстъ, то въ загальномъ переважає у народу покутського — похвалиний по-м'якій думці — консерватизмъ, — народъ не покидаети давнихъ своїхъ р'єстъ. На Покутю

дробну, і підгіреку вже трохи розслівши. Об'єкти мають дуже добре якість. Перша має велику склонність до молочності, друга по-природі добра молочності тичиться літньою. Об'єкти видають на нашу студень, осінній зимові в'їтти, сілоту і чину інгоді, задовілюються скроюванію поживою, не піддавають такожъ літньою недугами, які рознають чужа худоба, а крішті приходять скоріше до поизнаного розночеса, які чужа р'єста.

Післядніми роками почали селяни жити въ чужій р'єстъ худобі, хованій въ образахъ д'яліцькі, і виходити въ неї такожъ воли грубі. Дехто видить въ заведенні сільські р'єсти поступъ, а я бы сказавъ, що тутъ не такожъ поступъ, якъ лише б'єльший хосень, б'єльший доходъ. Газди сельські за виходані въ нової р'єстъ воли беруть по 300—400 зр. за пару. А поступъ лежить въ чину іншою. Б'єльши користі становлять за виходомъ до того, що селяни підгорецькі і північні почали учитися добре і чисто — въ разу лише коло нової, а потому въ загальномъ коло всіхъ худобі ходити, а дальше почали і управліти для неї конюшину та інчі пашністі р'єстъ, котрі въ разу сіютъ лише по городахъ і поблизу кількохъ до хати кавалкарівъ, але въ часомъ перейти таї р'єстини въ поле на ширшу управу і тимъ спосібомъ прислугують господарству нашимъ привіти постійний плодозем'я господарства.

Выгнана на ярмарку худоба виглядає виначально лише м'ярно добре, а въ часахъ, коли буває недостатокъ пашністі нужденно, особливо гірська. Окрімъ того впадають ще дії р'єчи въ очі. Б'єтівъ уживають занадто скоро до роботи: в'ягають уже въ другомъ році; телиці же отлаїгають такожъ вже въ другомъ році, такожъ що на Підгірку нічо не видається — подібно 2½-літній корові. А то випадає дуже некористно на розвой худоби.

(Дальше буде.)

Знесені податку консумційного єсть безрогъ.

Зъ статії посла о. Січинського п. заг.: "Зъ потвори нашого флюкализму" въ 61 ч. "Дѣла" зъ о. р. могли наші читателі познати цілій дотерп'ямий ходъ сіправъ оплати акцизъ єсть безрогъ р'єзаныхъ въ спілці для домашній потреби. Справа ся буда, якъ зв'ято, піднесена такожъ і на послідній сесії сеймової, а сеймъ ухваливъ тоді зав'язати правительство, щоби оно поручило властямъ скарбонимъ строге виконування §. 3 уставу зъ дня 16 червня 1877, після котрої р'єзані безрогъ на спільній рахунокъ кількохъ особъ не піддається ніякої оплаті. Видѣли пов'їтова Чортківська і Борщівська уважаючи ту ухвалу Сейму за інтерпретацію закону, видали ополна окружникъ до всіхъ громадъ, въ котріхъ пов'їдомили власті громадські о тій ухвалі Сейму, а заразомъ і поучили ихъ, що въ наведенихъ пов'їзахъ не треба платити податку консуменційного єсть р'єзані безрогъ. На подготавлів того поучення Видѣли пов'їтова Чортківська і Борщівська уважаючи ту ухвалу Сейму за інтерпретацію закону, видали ополна окружникъ до всіхъ громадъ, въ котріхъ пов'їдомили власті громадські о тій ухвалі Сейму, а заразомъ і поучили ихъ, що въ наведенихъ пов'їзахъ не треба платити податку консуменційного єсть р'єзані безрогъ.

Звертаємо увагу комісії на юю похібку,

що єї зав'язаність до правителюта і не надавалася зовсімъ до оголошення. Оголошене таке могло бы лише тоді пастити, коли було въ нихъ приєднані копії зъ Заведенію. Тиши сіправъ комісії приєднані въ жадному відношенні до величезної суми, котрі виносилі б'єтівъ вже 30 відсотківъ. Въ виду того посатою міністерству єї відмінно поставити палаті послів въ сій сіправі ніякого предложення, тимъ б'єтівъ, що се привлася, чи край бувъ въ сій пов'їті таї сіправи таї сіправи з'їздівъ. Давніми дніми інші самі жерела довести, що галицькі Віденські краєві годито зовсімъ съ тимъ погодили ініціативу на регуляцію нашихъ р'єкъ, і віні краю приготовують якісні кроки, щоби після послобіть до Ради держави до поробиць правителюта якісні м'ярі, щоби єї утилізувати б'єтівъ краю.

(Наслідки б'єтівного письма царського въ Тиссі.)

Зъ Пешту доносять, що по останнімъ письмамъ царського письма б'єтівного до Тисса, котрі въ цілій Угорщині велика перевідь галіцькі поглядівъ і що зв'ято сіправъ спільні въ Заведенію.

Справа ся буда, якъ зв'ято, піднесена такожъ і на послідній сесії сеймової, а сеймъ ухваливъ тоді зав'язати правительство, щоби оно поручило властямъ скарбонимъ строге виконування §. 3 уставу зъ дня 16 червня 1877, після котрої р'єзані безрогъ на спільній рахунокъ кількохъ особъ не піддається ніякої оплаті. Видѣли пов'їтова Чортківська і Борщівська уважаючи ту ухвалу Сейму за інтерпретацію закону, видали ополна окружникъ до всіхъ громадъ, въ котріхъ пов'їдомили власті громадські о тій ухвалі Сейму, а заразомъ і поучили ихъ, що въ наведенихъ пов'їзахъ не треба платити податку консуменційного єсть р'єзані безрогъ.

Звертаємо увагу комісії на юю похібку,

що єї зав'язаність до правителюта і не надавалася зовсімъ до оголошення. Оголошене таке могло бы лише тоді пастити, коли було въ нихъ приєднані копії зъ Заведенію.

Тиши сіправъ комісії приєднані въ жадному відношенні до величезної суми, котрі виносилі б'єтівъ вже 30 відсотківъ.

Въ виду того посатою міністерству єї відмінно поставити палаті послів въ сій сіправі ніякого предложення, тимъ б'єтівъ, що се привлася, чи край бувъ въ сій пов'їті таї сіправи таї сіправи з'їздівъ. Давніми дніми інші самі жерела довести, що галицькі Віденські краєві годито зовсімъ съ тимъ погодили ініціативу на регуляцію нашихъ р'єкъ, і віні краю приготовують якісні кроки, щоби після послобіть до Ради держави до поробиць правителюта якісні м'ярі, щоби єї утилізувати б'єтівъ краю.

(Наслідки б'єтівного письма царського въ Тиссі.)

Зъ Пешту доносять, що по останнімъ письмамъ царського письма б'єтівного до Тисса, котрі въ цілій Угорщині велика перевідь галіцькі поглядівъ і що зв'ято сіправъ спільні въ Заведенію.

Справа ся буда, якъ зв'ято, піднесена такожъ і на послідній сесії сеймової, а сеймъ ухваливъ тоді зав'язати правительство, щоби оно поручило властямъ скарбонимъ строге виконування §. 3 уставу зъ дня 16 червня 1877, після котрої р'єзані безрогъ на спільній рахунокъ кількохъ особъ не піддається ніякої оплаті. Видѣли пов'їтова Чортківська і Борщівська уважаючи ту ухвалу Сейму за інтерпретацію закону, видали ополна окружникъ до всіхъ громадъ, въ котріхъ пов'їдомили власті громадські о тій ухвалі Сейму, а заразомъ і поучили ихъ, що въ наведенихъ пов'їзахъ не треба платити податку консуменційного єсть р'єзані безрогъ.

Звертаємо увагу комісії на юю похібку,

що єї зав'язаність до правителюта і не надавалася зовсімъ до оголошення. Оголошене таке могло бы лише тоді пастити, коли було въ нихъ приєднані копії зъ Заведенію.

Тиши сіправъ комісії приєднані въ жадному відношенні до величезної суми, котрі виносилі б'єтівъ вже 30 відсотківъ.

Въ виду того посатою міністерству єї відмінно поставити палаті послів въ сій сіправі ніякого предложення, тимъ б'єтівъ, що се привлася, чи край бувъ въ сій пов'їті таї сіправи таї сіправи з'їздівъ. Давніми дніми інші самі жерела довести, що галицькі Віденські краєві годито зовсімъ съ тимъ погодили ініціативу на регуляцію нашихъ р'єкъ, і віні краю приготовують якісні кроки, щоби після послобіть до Ради держави до поробиць правителюта якісні м'ярі, щоби єї утилізувати б'єтівъ краю.

(Наслідки б'єтівного письма царського въ Тиссі.)

Зъ Пешту доносять, що по останнімъ письмамъ царського письма б'єтівного до Тисса, котрі въ цілій Угорщині велика перевідь галіцькі поглядівъ і що зв'ято сіправъ спільні въ Заведенію.

Справа ся буда, якъ зв'ято, піднесена такожъ і на послідній сесії сеймової, а сеймъ ухваливъ тоді зав'язати правительство, щоби оно поручило властямъ скарбонимъ строге виконування §. 3 уставу зъ дня 16 червня 1877, після котрої р'єзані безрогъ на спільній рахунокъ кількохъ особъ не піддається ніякої оплаті. Видѣли пов'їтова Чортківська і Борщівська уважаючи ту ухвалу Сейму за інтерпретацію закону, видали ополна окружникъ до всіхъ громадъ, въ котріхъ пов'їдомили власті громадські о тій ухвалі Сейму, а заразомъ і поучили ихъ, що въ наведенихъ пов'їзахъ не треба платити податку консуменційного єсть р'єзані безрогъ.

Звертаємо увагу комісії на юю похібку,

що єї зав'язаність до правителюта і не надавалася зовсімъ до оголошення. Оголошене таке могло бы лише тоді пастити, коли було въ нихъ приєднані копії зъ Заведенію.

Тиши сіправъ комісії приєднані въ жадному відношенні до величезної суми, котрі виносилі

жеского) съ первыми репродукциями творений живописи, иконостасов, церковных парикмахеров, золотых гафтов, плащаница, перелетных латунных книж и свагелей, крестов, чашь, выброшенных из фанка, порцелины, глины, скла, дерева, металю, слоновой кости и шебры. За иконостасом разработано в Альбуме иконостас церкви с. Параскеви в Львове и церкви Рогатинской в р. 1849. До таблицы добавлено пожелание текста, въ котором мѣжъ инициалами изъ статьи разработки Марк Соколовского о бносинахъ рукой шкура до латинской за часы Ягайло, въ Людя Вѣрбніцкого о ткачихъ и гафтахъ по нашимъ церквамъ. Карты титулова и таблицы имеютъ изящную въ мозахъ: польской, русской, пѣ-мѣсной и французской.

Господарство, торговля и промыселъ.

Нафтовый промыселъ въ Австро-Угорщинѣ. Въ Австрии въ роцѣ 1885 платили дестиллярий настои 2,224.208 зл. консульскаго податку. Въ Угорщинѣ платили дестиллярий того податку 2,706.211 зл. отъ же оного настои миллиона больше. Всѣ галицкіи дестиллярий — въ було искъ въ тѣмъ роцѣ 58 — заплатили 1,687.970 зл. податку. (Дестиллярий п. Щепановскаго и сибли въ Печинѣнѣ, наибольшіи въ Австрии, заплатили 286.484 зл.; Гартенберга въ Коломыи 197.887 зл.; Фабрика въ Коломыи 146.880 зл., а въ Дрогобыче 95.848 зл.; Фабрика и сибли въ Хоржавѣ коло Корсона 88.853 зл.; Вергтаймера въ Горлицахъ 54.353 зл., и т. д.) Въ Угорщинѣ, де нема своихъ копалень, доставляюше больше нафты, искъ въ Австрии, де Галичинѣ має такжѣ велика копалень! Розумѣйся, що до Угорщинѣ весь сырбецъ приходитъ въ Баку. При такихъ обстояніяхъ, розумѣйся, не може подносяти промыселъ нафтовый у насъ тѣхъ, искъ бы повиненъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Воч. Е. А. въ Васильбахъ. До конца роцю належато ще 6 зл. — Воч. П. Г. въ Тыновѣ. Мы годимо въ Ваше предложение и тому на сей роцъ есть заплачено до 31 серпня. — Вл. А. Н. въ Перемышли. Намъ належато за вѣтвю 1 зл. а за разъясненіе трехъ прамѣрниківъ „Дѣла“ 36 зл., разомъ 1 зл. 36 зл.

Подіска.

Для 9 липня найдорожій мужъ мій Айаль, въ колѣка дільно по перѣїздѣ зъ Солотвино на потаріть въ Гноевець, улюкою, по тижнѣ довгой недугѣ, заохотреною св. Тайсими, подишаючи мене вдоною съ двома сиротами въ Божий міръ. Въ дану скороби моїи найданио прації служителій Христовій, котрій на вѣтвѣ о моїмъ нещаюто праслави нароочно, щобы отдать Покойному, возлюбленому цѣлымъ теплимъ серцемъ матері нашу Русь, поспішиу усугуби и га-плини словами сочутстви и потѣхи поднесту у-падаючою нѣдѣлью бременемъ горя моего духа. На-хай же приймутъ цири мою подику за труды Воч. оо. Іоанна Сгромікій зъ Топоровець, Клем. Каравацкій зъ Осна, Іоанн Ступницкій зъ Яс-нева, Іоанн Жуковскій зъ Глушкова, Іполітъ Козловскій зъ Стрѣльця, Іоанн Могильницкій зъ Сероки, Левъ Глібовицкій зъ Ганьковець, Корн. Дрогоміровъ зъ Попельникъ, Бао. Калитовскій зъ Топоровець за прогаюче праціальное слово падъ могилу Покойного. Слави Богъ и Вамъ Воч. о. Іоанн Терлецкій зъ Жукова за насенье помочи и потѣхи Покойному въ слабооти его тажкой. На-конецъ и Вамъ, найдорожій Огче мій, котрого Богъ на старій вѣтвѣ доткнувъ тѣхъ тяжкихъ у-даромъ за Ваші труди и выдатки, и Вамъ Род-нимъ, члененю зъ дальшихъ стороби приспѣши, щобы посѣдѣніемъ цѣлованіемъ попразднати Покойного въ путь вѣчну, отъ имена моего и он-ротъ шлю сердечну подику.

Торговиця, дни 28 липня 1886.

Єлена зъ Церквиць Лукашевича, жена Покойного; Антоній и Меланія, дѣти.

Съ синій півроколь ставъ выходити у Львовѣ

„Господарь и Промышленникъ“

газета працююча справамъ господарскимъ (статьї зъ рольного господарства, садовництва и огородництва, сільського будівництва, ветеринарії и правничії, оточній въ звязі съ сільськимъ господарствомъ и т. д.), промисловимъ (передовимъ домашнімъ промысломъ, справа зданіемъ зѣльности товариствъ и т. д.) и торговельнимъ (торговельній руокъ товариства, торговля сільською, цінами продуктівъ, курса биржевій и т. д.) підъ редакцією Антона Глодзинського, а при помочи пн.: Ай. Начал, Бао. Найдорожій, оо. П. Бажаньского, Л. Витошинського и др.

Редакція доложила всякого старания, щобы съ одиною фаховою рукою часописъ вишина відповѣдь сегочаснімъ вилюгамъ и стояла на роціи съ подобными краевими и заграницими газетами.

„Господарь и Промышленникъ“ виходитъ 2 разы въ місяць, 15. и 30. ст. отъ вт 1½ аркуша великого кварту; ціна предплатна за сей піврікъ (отъ 1 липня до 31 грудня 1886) виносить 1 зл. 50 кр. а. в.; предплату просимо присыкати (найлучше переказомъ почтовымъ) про-то до Адміністрації „Господарь и Промышленникъ“ улица Галицька ч. 44. — Прошумо посвідчити съ предплатою, щобы можна зарахувати півнадцять.

Въ кождомъ числѣ суть уміщени члененій ілюстрації; спосібъ предоставлена зрозумілый и доний — приладжений до практичного жити.

Ц. ур. пів. інші

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

предає по курсѣ днівніомъ

5% Листы Гипотечный

1678 30—? якъ такожъ

5% Преміований листы Гипотечный

Поручена зъ провинції виконує об-
воротною поштою безъ провизії.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

порученіе 1563 185—?

Спеціальности и универсальний средства,
французскіи и інші, якъ черезъ ію та черезъ
ію фірмы оповіщуваній.

Народна Торговля

у Львовѣ, ул. Орменська ч. 1.

МІДЬ ВЪ ПЛЯСТРАХЪ
киль 90 кр.
киль 1 зл.
1720 1—3

Ц. п. ген. Дирекція австр. легізіаціи державнихъ.

Выпись зъ розкладу їзды,
важний вѣтъ 1 червня 1886. 1557

Приходить до Львова:

Поїзды особовій: о год. 8.12 передъ полуд. зъ Звардона, Хирова, Стрия. — О год. 4.15 зъ Звардона, Хирова, Стрия, Гусятини, Станиславова. — О год. 2.6 въночі зъ Гусятини, Станиславова, Хирова и Стрия.

Отходить зъ Львова:

Поїзды особовій: о год. 11.27 передъ полуд. зъ Стрия, Хирова, Станиславова и Гусятини. — О год. 7.10 вечеромъ до Стрия, Хирова, Звардона. — О год. 12.01 въночі міжнаній поїздъ до Стрия, Хирова и Стрия.

Приходить до Станиславова:

Поїзды особовій: о год. 8.35 передъ полуд. зъ Гусятини. — О год. 9.02 передъ полуд. зъ Звардона, Стрия. — О год. 5.37 по полуд. зъ Гусятини. — О год. 5.51 по полуд. зъ Звардона, Львова и Стрия.

Отходить зъ Станиславова:

Поїзды особовій: о год. 9.45 передъ полуд. зъ Стрия, Львова, Звардона. — О год. 9.58 передъ полуд. до Гусятини. — О год. 6.28 вечеръ до Стрия, Львова, Звардона. — О год. 6.54 вечеръ до Гусятини

„Народна Торговля“

у Львовѣ (Народный домъ), Станиславовъ, Пере-
мышли, Тернополи, Дрогобичи и Коломыи

поручас до видалки зъ своихъ богато и въ до-
брый товаръ заохотреныхъ складовъ:

Вино въ барилахъ 4-литровыхъ по 80, 100 кр
за литру; такожъ дешевше по 70, 60 и 50 кр (барилка заливалася 50 кр.). Въ фляшкахъ вѣтъ 50 кр. почавши за фляшку и виско.

Мідь пітий славно звѣтного выробу, фляшка по 50 и 80 кр.; литра по 60 и 100 кр.; ½ фляшки 45 кр. Кава въ саммыхъ добрыхъ родахъ въ тонкихъ мі-
шюшкахъ 5-литровыхъ франко по 6.70, 7.60, 8.50, 9.20, 9.80 и 10.40 зл.

Чай правдивый караванний въ оригиналльныхъ
пачкахъ „Народна Торговля“ ¼ фунта по 60, 70, 80, 90,
100, 125 и 150 кр.; ½ фунта за половиною повышеної ціни.
Чай-пісъвки за 1 фунтъ 120, 140 и 165 кр.

Одеїтъ пайївнина есенція по 120 кр. за 1 літру.
(На одну литру дася 30 літрівъ води мігрою, щобы
достати очигъ звѣчайний, пріємний и сімливий.)

Свѣтло звѣчайне проєто зъ фабрики въ скрипахъ
почавши вѣтъ 30 кильо, 1½ по 44 кр. Ціна 86 кр. за 100 ки-
лограмъ, окромъ транспорту. За свѣтло зъ фабрики „Арлі“
по 100 килогр. окромъ транспорту.

Воскъ чистий по 1 зл. 60 кр. за кильограмъ.

Свѣтло зъ витинаками и крашеними одо-
бами різнихъ величинъ, почавши вѣтъ 3-зубковыхъ до ма-
льхъ шістьокъ по 180 до 250 кр. вѣтъ одного фунта.

Горішки різного роду. Сливки угорські, пив-
ни, горішки волоські и турецкі, ингода, розинки,
фіні, дактиль, аранцини, сардини россійскій
и т. д.

Косы и серпы.

Косы 7-ручкові волоські по 36 кр.; 7½ ручкові
за 40 кр.; 7-ручкові волоські бракованій по 25 кр.
за штуку.

Серпи по 30 кр. за штуку.

Зарядъ „Народна Торговля“.

Медовники, сухарки, бисквиты, печива

зъ фабрики А. Чиньского въ Ярославіи,

нагородженій 19 медовими на виставахъ краснаго и золотар-
ного, можна дѣстати въ міжнихъ складахъ: Краковъ, Суко-
вичи 23; Львовъ, ул. Галицка 8; Переяславъ, ул. Франційсь-
ка, якъ такожъ у всіхъ торговихъ корінныхъ.

Цінникъ на жаданье бесплатно и франко.

Аналізований проф. Б. Гофманъ Гіпіснический Медовникъ на-
ходжу Л. Чиньского єсть дуже смаковій і спідливий пісъкъ
представляє до усвідомлення органамъ транспорту, якъ: залізницѣ, га-
роуди, автомобіль, місце візокъ, коня, коня-жулка і коня, візка, віз-
безіанка, коня; побудувши квітку, поправля вагільникъ въ причалахъ
міста за візокъ візокъ.

Медовникъ гіпіснический поручаютъ квіткочленіямъ спідливості, а що
якщо спідливості підтверджують квітку, отже же подією поїздівъ візокъ
візокъ. Договоръ можна у всіхъ торговихъ корінныхъ.
Ціна на штуку 20 кр.

Важко для осбѣ, що ведуть сидячо жити; для осбѣ дітейскихъ
візутами повстяжими ізъ лінійного транспорту, і для розкошевої візокъ.
Обічна брошюра, подіяла разы и покажу до стереження що ведуть повстя-
жими ізъ лінійного транспорту, візокъ докторомъ спідливості візокъ
квіткочленіїмъ візокъ медовника Л. Чиньского въ Ярославії въ разомъ
зъ візокъ візокъ.

1709 7—

Медицинський мыла

MAX FANTA
Einhorn - Apotheke
P R A G .

Выпробованій и ворученій лікарінамъ.

Фантъ мыло іншілеве, противъ червоности лица, носа
бургундскаго (Rosacea Acne), свербячихъ лишайівъ; ціна 75 кр.

Фантъ інвалітське мыло рутутеве (мыло рутутеве) противъ склерозу
і пасожитівъ ¼, штука 25 кр. 1 штука 90 кр.

Фантъ мыло гостечеве и ревматичне ви пробованою і скорой силы. Ціна 1 зл.

Мыло зъ язли противъ корости, луски, потишючихъ ігбі, і т. д. 35 кр.

Мыло іншево-глицеринове, десиніфікантъ, лекію, для дамъ і ді-
тей, 35 кр. — Мыло карболове, десиніфікантъ 35 кр. — Мыло сіркове противъ угрубл., весникою і нашкірнимъ висмокомъ, 35 кр.

Мыло жвачкове противъ лусокъ на голові і на події-
шевишина паскбрса, 35 кр. — Мыло жвачеве на волосе, 35 кр.